

РЕШЕНИЕ

№ 7200

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **26** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Образувано е по жалба на „Мира консулт- офис Оборище“ ЕООД срещу Решение за верификация № 1-057-0345/15.12.2021г. , издадено от главен директор на Главна дирекция“ ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 в частта, с която се определя размер на неверифицирани разходи . Жалбоподателя счита оспорения административен акт за постановен в условията на допуснато нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че при отговори на въпроси № 86 и №105 управляващия орган е дал противоречиви указания, самият жалбоподател се е съобразил с тези по въпрос №86 , включил е разходите в одобрения проект, поради което счита, че не са налице предпоставките за недопустимост на твърдените разходи. Претендира разноски, представя договор за правна защита и съдействие с предмет изготвяне на жалба по административен акт с договорено възнаграждение от 300лв. и доказателства за платена държавна такса в размер на 27,33лв.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк.Д. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана, претендира разноски и прави възражение

за прекомерност на тези на жалбоподателя.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивен срок за обжалване, от страна засегната от оспорения акт и при наличието на правен интерес, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява ДОПУСТИМА.

От събраните по делото доказателства, съдът счита за установено следното:

На осн. чл. 37 ал.3 от ЗУСЕСИФ / сега ЗУСЕФСУ/ Между Министерство на труда и социалната политика, [населено място], като Управляващ орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 и „М. Консулт офис О.“ Е. , като бенефициент е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативната програма, процедура чрез подбор на проекти ВГО5М9ОР001-1.057"Умения" с регистрационен № ВГО5М9ОР001-1.057-0345, по силата на който, ръководителя на Управляващия орган, се е задължил за предостави на бенефициента, безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 99 576, 00 лева по Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020. Приоритетна ос 1: Подобряване достъпа до заетост и качеството на работните места, процедура ВГО5М9ОР001-1.057 "Умения", за изпълнение на проект ВГО5М9ОР001-1.057-0345 "Посрещане на изискванията на работодателите в сферата на консултантските услуги".

Проектът е с основни дейности: 1 „Обучение по Професионална квалификация за общо 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД, 2. „Обучение по Ключова компетентност „Чужд език“ от общо 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД и 3. „Специфично обучение за 20 заети лица в „Мира Консулт-офис Оборище“ ЕООД и „Мира Консулт – офис 2“ ООД.

Срокът изпълнение на проекта е 15 месеца, считано от датата на сключване на договора.

По силата на чл. 2.4 от Договора, бенефициентът се е задължил да изпълни проекта съгласно одобреното проектно предложение, в обема и вида, посочени в него, условията за изпълнение, утвърдени с Условията за кандидатстване по процедура за подбор на проекти, Ръководство за бенефициенти по изпълнение на договори по ОП РЧР по процедурата, клаузите на договора и приложенията към него.

Съобразно чл. 3.7 от Договора, управляващият орган прави междинни и окончателни плащания на базата на действително изпълнени дейности, извършени и верифицирани разходи и след представяне на първични разходооправдателни документи при условията на чл. 60 - 64 от ЗУСЕСИФ.

В чл. 3.60 от Договора е установено, че без да противоречи на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 1304/2013 на Европейския парламент и на Съвета, както и на глава пета, раздел първи от ЗУСЕСИФ, за да бъдат признати за допустими по договора, разходите трябва да отговарят на изискванията, предвидени в насоките за кандидатстване по конкретната процедура.

Според т. 13.1 от Условия за кандидатстване (л.250-288.), при отпускане на безвъзмездна финансова помощ ще бъдат взети под внимание само "допустимите разходи". Те се определят на база изискванията на глава 5, раздел I от ЗУСЕСИФ и ПМС № 119 от 20.05.2014 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по оперативните програми, съфинансирани от Европейския фонд за

регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд на ЕС и от Европейския фонд за морско дело и рибарство, разпоредбите на Регламент 1303/2013, 1304/2013, Регламент 966/2012 и приложимото национално законодателство за финансовата рамка 2014 — 2020.

Съгласно чл. 26 ал.8 и ал.9 от ЗУСЕСИФ и чл. 5 ал.3 и ал.4 от ПМС 162 от 05.07.2016г. кандидатите могат да отправят въпроси и искат разяснения по Условието за кандидатстване. По делото са приложени разпечатки от въпроси и отговори /л.51- /, като видно от същите въпрос № 86 т.4,5, и б/л.93/ и въпрос № 105 т. 2/л.100/ касаят заетите по трудови договори лица по време на обучението на непълно работен ден и стимулите, предвидени за работодателя. От органа са дадени отговори на цитираните въпроси.

От жалбоподателя е било заявено Искане за плащане № 3 с отчетен период 21.01.2020-05.10.2021 г. По повод на това искане е било постановено Решение за верификация на постъпило искане за плащане с рег. № BG05M90P001-057-0345/11 от 15.12.2021 г. на главен директор на ГД „ЕФМПП“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020, с което е определен общ размер на неverifiedираните средства в размер на 3 416,04 лева.

В обстоятелствената част на това решение, административния орган е изложил съображения , че съгласно отговор на въпрос № 105/12.04.2019г. от „Въпроси и отговори“ по процедурата, неразделна част от Условието за кандидатстване е допустимо включване в обучението на заети лица с трудов договор , сключен на намалено/непълно работно време, но не е допустимо изплащането на „стимули“ за лица, които полагат труд по трудово правоотношение с работодателя при намалено/непълно работно време. Бенефициентът и партньорът по проекта не са спазили заложеното изискване и са изплащали „стимули“ на включените в обученията заети лица, които полагат труд по трудовото правоотношение с работодателя при непълно работно време. УО определя за недопустими разходите за „стимули“ на осн. чл. 57 ал.1 т.2от ЗУСЕСИФ. В диспозитивната част на решението, отказа на административния орган да верифицира процесните парични суми е обективиран по следния начин:

- относно отказа да бъде верифицирана сумата от 3 416,04 лв.по бюджетен ред I.1.2 „Разходи за заети лица, участващи в гъвкава форма на заетост в размер на 100,00лв. месечно и дължимите осигуровки за сметка на работодателя по КТ и КСО“, на осн. чл. 57 ал.1 т.2 вр. чл. 26 ал.8 от ЗУСЕСИФ, във вр. с условията за кандидатстване по процедура „Умения“. Сумата включва разходи за „стимули“ и осигурителни вноски за сметка на работодателя за всички 32 заети и обучаващи се лица при бенефициента и партньора по проекта за периода март-юли 2021г.

Според чл. 59, ал. 1 от АПК, административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение, а съобразно, ал. 2, т. 4 и т. 5 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа: фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението.

Този текст от процесуалния закон, ясно сочи формата и начина по който следва да бъде обективирано властническото волеизявление в писмен документ, за да е възможно той да бъде квалифициран като административен акт. Несъмнено са разграничени двете основни части на акта и тяхното съдържание. Първата, съобразителната част на индивидуалния административен акт, какъвто е процесния

такъв, е необходимо да съдържа системно и логично изложение на юридическите факти, които административния орган е приел, че са били проявени или пък не са настъпили, обстоятелствата при които тези факти са проявени и доказателствата въз основа на които са направени тези констатации. Така приетите за установени или ненастъпили факти, следва да бъдат подведени от административния орган спрямо съответната правна (материална или процесуална) правна норма, в хипотезата на която те са възведени. Във втората, диспозитивна част на индивидуалния административен акт, е необходимо да се съдържа властническото разпореждане на органа с което се създават конкретни права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

Разгледано в този контекст, процесното Решение за верификация на постъпило искане за плащане на главния директор на ГД „ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г.", очевидно не отговаря на изискванията относно формата, в която следва да бъде обективизирано властническото волеизявление на органа на изпълнителната власт. В обстоятелствената част на същото не се съдържа системно изложение на фактите които са приети за установени или за ненастъпили от административния орган.

Едва в диспозитивната част на решението, която би следвало да съдържа само правата или задълженията за адресата на акта, конкретно е заявен факт и е посочено, относимото към него правно основание. Посочено е, че се касае за 32 заети и обучаващи се лица при бенефициента и партньора за периода март- юли 2021г. Посоченото правно основание в случая е чл. 62, ал. 3 и чл. 57 ал.1 т.2 от ЗУСЕСИФ, без да са заявени конкретни юридически факти, които да са предвидени в хипотезите на въпросните правни норми.

Крайният извод е че в случая, властническото волеизявление на административния орган не обективизирано във форма, която да има изискваното от процесуалния закон съдържание така, че да отговаря на легитимното очакване на лицето, относно индивидуалния административен акт, който следва да бъде постановен по направеното от него искане, с което органа е бил надлежно сезиран.

Според чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ в приложимата му редакция Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. Съответно, според чл. 57, ал 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

Относно така посочените от административния орган правни основания за отказа за верификация на сумата от 3 416,04 лв. е необходимо да се отбележи следното:

Според чл. 6 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент № 1303/2013) операциите, получили подкрепа от европейските структурни и инвестиционни фондове трябва да съответстват на приложимото право

на Съюза и на националното право, свързано с прилагането му. Изискването за допустимост на разходите е гаранция, че предоставените безвъзмездно средства ще бъдат разходвани по начин и за цели, които са предмет на одобрения от органа проект - чл. 56, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

Националният законодател, в изпълнение на делегираното му с член 56, параграф 1 от Регламент № 1303/2013 правомощие и при отчитане на установените в регламента изисквания в чл. 57, 58 и 59 ЗУСЕСИФ е регламентирал изискванията по отношение на разходите, за да могат да бъдат третирани като допустими. Изискванията са кумулативни, т. е. липсата на което и да е от тях прави разхода недопустим.

В случая органът не е обосновал причините да счита разхода за недопустим, като само е посочил правното основание, което е приел за относимо. Предвид изложеното, правните изводи на административния орган са направени при липса на ясно посочени фактически основания, въз основа на които е отказал верификация на разхода.

Едва в отговор на жалбата и в писмени бележки е обосновал извод за недопустимост на разхода, като е изложил конкретни съображения и доводи за това и е допълнил и обяснил волята на органа.

Отсъствието на ясно по съдържание волеизявление, дори и да е посочено валидно правно основание за формирането му, засяга правото на защита на неговия адресат и пречатства съдебния контрол по съществуването на спора, като констатираният процесуален порок безспорно компрометира законосъобразността на акта. Липсата на фактически установявания, относими към посоченото правно основание не дава възможност на съда да установи каква е целта на органа, с която е упражнил предоставената му от закона власт. Съдът не може да извежда волята на издателя на акта вместо него, нито да предполага на какво основание същият се е произнесъл или по какви съображения е постановил акт с определено съдържание. Той може само да провери дали фактите, установени по делото, съответстват на юридическите факти, визиращи в хипотезата на сочената от органа правна норма.

В обобщение съдът приема, че обжалваният акт е постановен при неспазване на нормативно установените изисквания за неговото съдържание. По своята правна същност верификацията по чл. 62 от ЗУСЕСИФ представлява проверка на допустимостта на разходите, направени в изпълнение на административния договор за предоставяне на БФП. Предвид публичния характер на правоотношението и прякото и непосредствено засягане на бенефициента, направил искането за плащане по проекта, за отказа за верификация на заявените суми намират приложение общите разпоредби на АПК. Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2 т. 4 от АПК, административният акт следва да съдържа фактическите основания за неговото издаване. Това са конкретните факти въз основа на които административният орган е приел, че са налице материалноправните предпоставки за упражняване на предоставената му от закона компетентност.

Тези пропуски в съдържанието на оспореното решение са съществени и обуславят неговата отмяна само на това основание.

С оглед изхода на делото, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените разности по производството, следва да се определи като основателна в размер на 327, 33 лв. /триста двадесет и седем лв. и тридесет и три ст./, съобразно приложените писмени документи за извършени плащания. Възражението за прекомерност на

адвокатския хонорар е неоснователно, доколкото съгласно чл. 6 т.4 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения и прилагането на разпоредбата по аналогия, за изготвяне на жалба определеният размер е 200лв, а заплатеният по делото не надхвърля значително тази сума.

Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за верификация № 1-057-0345/15.12.2021г. , издадено от главен директор на Главна дирекция“ ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 в частта , с която се определя размер на неверифицирани разходи.

ВРЪЩА административната преписка на главния директор на Главна дирекция“ ЕФМПП“ и ръководител на управляващия орган на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 в частта , с която се определя размер на неверифицирани разходи за произнасяне по Искане № 3 на бенефициера за плащане, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в настоящото решение в 30-дневен срок от датата на постъпване на преписката при него.

ОСЪЖДА Главна дирекция“ ЕФМПП“ да заплати на „Мира консулт- офис Оборище“ ЕООД,ЕИК204866387 направените по делото разноси в размер на 327, 33лв. /триста двадесет и седем лв. и тридесет и три ст./

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

Административен съдия: